

Dokument s plenarne sjednice

B9-0227/2022 }
B9-0232/2022 }
B9-0237/2022 }
B9-0238/2022 }
B9-0239/2022 } RC1

4.5.2022

ZAJEDNIČKI PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen u skladu s člankom 144. stavkom 5. i člankom 132. stavkom 4.
Poslovnika,

koji zamjenjuje sljedeće prijedloge rezolucija:

B9-0227/2022 (The Left)
B9-0232/2022 (S&D)
B9-0237/2022 (Renew)
B9-0238/2022 (Verts/ALE)
B9-0239/2022 (PPE)

o slučaju Osmana Kavale u Turskoj
(2022/2656(RSP))

Romana Tomc, Traian Băsescu, Inese Vaidere, Arba Kokalari, Krzysztof Hetman, Vladimír Bilčík, Luděk Niedermayer, Ivan Štefanec, Seán Kelly, Paulo Rangel, Michaela Šojdrová, Gheorghe-Vlad Nistor, Vangelis Meimarakis, Christian Sagartz, Eva Maydell, Stanislav Polčák, Peter Pollák, Antonio López-Istúriz White, Miriam Lexmann, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Adam Jarubas, José Manuel Fernandes, Eugen Tomac, Tom Vandenkendelaere, Sara Skytvedal, David Lega, Isabel

RC\1255482HR.docx

PE719.539v01-00 }
PE719.544v01-00 }
PE732.272v01-00 }
PE732.273v01-00 }
PE732.274v01-00 } RC1

**Wiseler-Lima, Sandra Kalniete, David McAllister, Michael Gahler,
Tomislav Sokol, Željana Zovko**
u ime Kluba zastupnika PPE-a
Andrea Cozzolino, Nacho Sánchez Amor, Evin Incir, Pedro Marques
u ime Kluba zastupnika S&D-a
**Katalin Cseh, aPetras Auštrevičius, bNicola Beer, Izaskun Bilbao
Barandica, Dita Charanzová, Olivier Chastel, Klemen Grošelj, Bernard
Guetta, Svenja Hahn, Karin Karlsbro, Nathalie Loiseau, Dragoş Pîslaru,
Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Nicolae Ştefănuţă,
Ramona Strugariu, Dragoş Tudorache, Hilde Vautmans**
u ime Kluba zastupnika Renew
Sergey Lagodinsky, Hannah Neumann
u ime Kluba zastupnika Verts/ALE-a
**Miguel Urbán Crespo, Niyazi Kizilyürek, Özlem Demirel, Nikolaj
Villumsen, Stelios Kouloglou**
u ime Kluba zastupnika The Left
Fabio Massimo Castaldo, Assita Kanko

Rezolucija Europskog parlamenta o slučaju Osmana Kavale u Turskoj (2022/2656(RSP))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije o Turskoj, posebno one od 19. svibnja 2021. o izvješćima Komisije o Turskoj za 2019. i 2020.¹ i od 21. siječnja 2021. o stanju ljudskih prava u Turskoj, posebno o slučaju Selahattina Demirtaşa i drugih zatvorenika savjesti²,
- uzimajući u obzir izjave stalnog izvjestitelja Parlamenta za Tursku i predsjednika Izaslanstva u Zajedničkom parlamentarnom odboru EU-a i Turske o konačnom saslušanju u suđenju Gezi od 21. travnja 2022. i o sudskoj odluci o Osmanu Kavali od 18. prosinca 2020. te izjavu predsjednika Izaslanstva u Zajedničkom parlamentarnom odboru EU-a i Turske o zadržavanju Osmana Kavale od 20. veljače 2020.,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 19. listopada 2021. o politici proširenja EU-a (COM(2021)0644) i popratno izvješće o Turskoj za 2021. godinu (SWD(2021)0290),
- uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća od 24. lipnja 2021. i sve prethodne relevantne zaključke Vijeća i Europskog vijeća,
- uzimajući u obzir komunikaciju Vijeća od 14. prosinca 2021. o proširenju i procesu stabilizacije i pridruživanja,
- uzimajući u obzir izjavu Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 26. travnja 2022. o osuđujućoj presudi Osmanu Kavali i prethodne izjave Europske službe za vanjsko djelovanje o njegovu slučaju,
- uzimajući u obzir presudu Europskog suda za ljudska prava od 10. prosinca 2019. u predmetu Kavala protiv Turske (28749/18), koja je postala pravomoćna 11. svibnja 2020.,
- uzimajući u obzir relevantne rezolucije Odbora ministara Vijeća Europe, uključujući privremenu rezoluciju od 2. prosinca 2021. o izvršenju presude Europskog suda za ljudska prava u predmetu Kavala protiv Turske i privremenu rezoluciju od 2. veljače 2022. o istoj temi, na temelju koje je pokrenut postupak zbog povrede prava protiv Turske jer ne želi izvršiti presudu Europskog suda za ljudska prava i pustiti Osmana Kavalu na slobodu,
- uzimajući u obzir reakciju glavne tajnice Vijeća Europe na presudu u predmetu Osmana Kavale u Turskoj od 18. veljače 2020. i reakciju povjerenice Vijeća Europe za ljudska prava na ponovno uhićenje Osmana Kavale od 19. veljače 2020.,

¹ SL C 15, 12.1.2022., str. 81.

² SL C 456, 10.11.2021., str. 247.

- uzimajući u obzir Europsku konvenciju o ljudskim pravima od 4. studenoga 1950. čiji je potpisnik Turska,
 - uzimajući u obzir članak 46. Europske konvencije o ljudskim pravima prema kojem se ugovorne strane obvezuju da će poštovati konačne presude Suda [Europski sud za ljudska prava] u svakom predmetu u kojemu sudjeluju kao stranke u postupku, pa time i obvezu Turske da provede sve presude Europskog suda za ljudska prava,
 - uzimajući u obzir Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima, koji je Opća skupština UN-a usvojila 19. prosinca 1966. i čiji je potpisnik Turska, a posebno njegov članak 9. o proizvoljnom uhićenju i pritvaranju,
 - uzimajući u obzir odluku 13. Visokog kaznenog suda u Istanbulu o suđenju Gezi od 25. travnja 2022.,
 - uzimajući u obzir odluku 30. Visokog kaznenog suda u Istanbulu o suđenju Gezi od 18. veljače 2020.,
 - uzimajući u obzir Smjernice EU-a o borbama za ljudska prava,
 - uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima od 10. prosinca 1948.,
 - uzimajući u obzir članak 144. stavak 5. i članak 132. stavak 4. Poslovnika,
- A. budući da je 25. travnja 2022. 13. Visoki kazneni sud u Istanbulu, kojim je predsjedao sudac Mesut Özdemir, osudio Osmana Kavalu, filantropa i istaknutog borca za ljudska prava, na doživotni zatvor bez mogućnosti pomilovanja, proglašivši ga krivim za pokušaj rušenja vlade, ali ga je oslobodio optužbi za špijunažu; budući da je još sedmero optuženika osuđeno na 18 godina zatvora zbog istih optužbi, a među njima su arhitektica Mücella Yapıcı, odvjetnik Can Atalay, urbanist Tayfun Kahraman, direktor Europske škole za politiku Sveučilišta Boğaziçi Ali Hakan Altınay, osnivač Sveučilišta Bilgi u Istanbulu Yiğit Ali Ekmekçi, filmski producent Çiğdem Mater Utku i redateljica dokumentarnih filmova Mine Özerden; budući da je sud naredio njihovo trenutačno uhićenje u sudnici; budući da su te optužbe politički motivirane i nikad nisu potkrijepljene, čak ni u odluci suda od 25. travnja 2022.;
- B. budući da je Osman Kavala prvi put uhićen i zatvoren 1. studenoga 2017. zbog optužbi povezanih s prosvjedima u parku Gezi 2013. i pokušajem državnog udara 2016. godine; budući da je suđenje za park Gezi započelo u lipnju 2019.; budući da je Kavala optužen za financiranje i organiziranje prosvjeda u parku Gezi; budući da je 18. veljače 2020. 30. Visoki kazneni sud u Istanbulu oslobodio Kavalu na suđenju Gezi i naredio njegovo trenutačno puštanje na slobodu, navodeći da ne postoje konkretni i materijalni dokazi kojima se potvrđuje da su navodna kaznena djela počinjena; budući da je sud oslobodio i Mücellu Yapıcı, Cana Atalaya, Tayfuna Kahramana, Alija Hakana Altınaya, Yiğita Aksakoğlua, Yiğita Alija Ekmekçija, Çiğdema Matera Utkua i Mine Özerden; budući da je Kavala bio jedini optuženik koji je u vrijeme oslobađajuće presude još uvijek bio u pritvoru, s obzirom na to da se od 18. listopada 2017. zbog neutemeljenih optužbi nezakonito nalazio u istražnom zatvoru;

- C. budući da je Treće kazneno vijeće Okružnog suda u Istanbulu, žalbeni sud, 22. siječnja 2021. poništilo oslobađajuću presudu za Osmana Kavalu i osmero drugih optuženika;
- D. budući da je sud, pozivajući se na optužnice protiv optuženika u tom predmetu, opravdao svoju odluku time što je naveo da dokazi kao što su objave optuženika na društvenim mrežama, izjave za medije i slogani koje su uzvikivali nisu uzeti u obzir pri donošenju prethodne presude;
- E. budući da je sedmero optuženika, uključujući novinara Cana Dündara i glumca Mehmeta Alija Alaboru, tijekom suđenja ostalo u inozemstvu; budući da je sud odvojio njihove predmete od devetero optuženika koji su suđenje pratili u Turskoj te je za njih izdao uhiđbeni nalog; budući da je sud u svojoj odluci od 18. veljače 2020. ukinuo uhiđbene naloge;
- F. budući da je samo nekoliko sati nakon oslobađajuće presude i prije nego što se mogao provesti nalog za njegovo puštanje na slobodu Osman Kavala ponovno uhićen i premješten u policijski pritvor na zahtjev glavnog javnog tužitelja u Istanbulu İrfana Fidana, u skladu s člankom 309. turskog Kaznenog zakona, pod optužbom da je pokušao ugroziti ustavni poredak u kontekstu paralelne istrage koja se vodi u vezi s njegovom navodnom umiješanošću u pokušaj državnog udara od 15. srpnja 2016.;
- G. budući da je turski predsjednik Recep Tayyip Erdoğan 19. veljače 2020. izrazio jasno neslaganje s presudom 30. Visokog kaznenog suda u Istanbulu, tvrdeći da je oslobađajuća presuda Osmanu Kavali dio programa koji su iznjedrili pojedinci „koji žele potaknuti pobune u određenim zemljama i izazvati nevolje”, a te je pojedince nazvao „zlim neprijateljima države i njezina naroda”; budući da izjave predsjednika Erdoğan, zajedno s izjavama drugih visokih dužnosnika, aktivno podrivaju neovisnost turskog pravosuđa;
- H. budući da je Ured javnog tužitelja također podnio žalbu na oslobađajuće presude, a javni tužitelj Edip Şahiner zatražio da se oslobađajuće presude ponište kako bi se postupak umjetno produljio;
- I. budući da je nakon izjava predsjednika Erdoğan Vijeće sudaca i državnih odvjetnika, koje je odgovorno za imenovanja sudaca i upravu, pokrenulo istragu protiv trojice sudaca koji su oslobodili Kavalu i osmero njegovih suoptuženika, navodeći kao razlog nedostatke u njihovoj presudi; budući da se čini da su disciplinski postupci protiv tih sudaca predstavljali izravno uplitanje u njihovu ovlast donošenja odluka i da su mogli imati negativan učinak na neovisnost svih članova pravosuđa;
- J. budući da u skladu s turskim zakonom br. 7188 o izmjeni Zakona o kaznenom postupku i određenim zakonima osumnjičenik koji je suočen s optužbama za terorizam ili kaznena djela protiv države može biti zadržan u istražnom zatvoru najviše dvije godine prije suđenja; budući da je istražni spis protiv Osmana Kavale na temelju članka 309. turskog Kaznenog zakona otvoren 25. veljače 2018.; budući da su turske vlasti prekršile turski Kazneni zakon time što Kavalu 25. veljače 2020. nisu pustile na slobodu;
- K. budući da činjenica da Ured glavnog javnog tužitelja u Istanbulu nije proveo novo

ispitivanje nakon ponovnog uhićenja Osmana Kavale pokazuje da nisu pronađeni novi dokazi kojima bi se potkrijepile optužbe podnesene na temelju članka 309. turskog Kaznenog zakona od odluke o oslobađanju *ex officio* od 11. listopada 2019.; budući da zbog nedostatka novih dokaza nije bilo ni utemeljenog razloga za ponovno uhićenje Osmana Kavale pod istim optužbama;

- L. budući da je ponovno uhićenje Osmana Kavale primjer zlostavljanja, kao što je izjavila povjerenica Vijeća Europe za ljudska prava Dunja Mijatović; budući da kaznena odluka o ponovnom uhićenju Osmana Kavale predstavlja otvoreno kršenje nacionalnog i međunarodnog prava; budući da je cijeli postupak protiv Osmana Kavale bio niz sudskih manevara i nepravilnosti, obilježen političkim uplitanjima, i s glavnim ciljem produljenja njegova pritvora;
- M. budući da je, među ostalim neracionalnim odlukama, u razdoblju od kolovoza 2021. do veljače 2022. predmet Gezi spojen s takozvanim suđenjem Çarşı, u okviru kojeg su optuženicima također poništene njihove oslobađajuće presude; budući da je Mahmut Başbuğ, sudac koji je predsjedao 30. Visokim kaznenim sudom u Istanbulu i koji je zatražio spajanje predmeta, isti sudac koji je potpisao spajanje na 13. Visokom kaznenom sudu nakon što je ondje privremeno imenovan; budući da je kasnije, u veljači 2022., 13. Visoki kazneni sud odlučio ponovno razdvojiti predmete bez jasnog razloga; budući da se Murat Bircan, jedan od sudaca 13. Visokog kaznenog suda na suđenju 25. travnja 2022., kandidirao za zastupnika vladajuće stranke u Velikoj narodnoj skupštini 2018. godine;
- N. budući da je Europski sud za ljudska prava 10. prosinca 2019. presudio da se pritvaranjem g. Kavale krši članak 5. stavak 1. Europske konvencije o ljudskim pravima zbog nedostatka opravdane sumnje, članak 5. stavak 4. Konvencije zbog nedostatka brzog sudskog razmatranja Ustavnog suda i članak 18. Konvencije u vezi s njezinim člankom 5. stavkom 1. zbog politički motivirane prirode njegova pritvaranja, čija je svrha bila zastrašiti borce za ljudska prava;
- O. budući da se presuda Europskog suda za ljudska prava odnosi i na optužbe protiv g. Kavale na temelju članka 312. turskog Kaznenog zakona zbog njegova navodnog sudjelovanja u prosvjedima u parku Gezi i na optužbe protiv njega u skladu s člankom 309. tog zakona zbog navodnog sudjelovanja u neuspjelom državnom udaru 15. srpnja 2016.;
- P. budući da je presudom Europskog suda za ljudska prava od turskih vlasti zatraženo da osiguraju trenutačno puštanje na slobodu g. Kavale; budući da nije ostvaren napredak prema njegovu puštanju na slobodu, unatoč obvezujućoj presudi Europskog suda za ljudska prava iz 2019. i dvjema privremenim rezolucijama Odbora ministara Vijeća Europe od 2. prosinca 2021. i 2. veljače 2022., kojima je pokrenut postupak zbog povrede protiv Turske zbog odbijanja provedbe pravno obvezujuće presude Europskog suda za ljudska prava i neposrednog puštanja na slobodu g. Kavale, čime se povećala zabrinutost EU-a u vezi s poštovanjem međunarodnih standarda i standarda EU-a u turskom pravosuđu;

Q. budući da turska vladajuća stranka opetovano narušava vladavinu prava, demokratske

standarde i standarde ljudskih prava, uz čestu represiju nad političkim protivnicima i borcima za ljudska prava, koji su često mete široko definiranih optužbi za terorizam;

- R. budući da je, nakon što je nekoliko država članica EU-a izdalo izjave u kojima se osuđuje nastavak Kavalinog pritvora, Turska zaprijetila da će proglasiti desetero njihovih veleposlanika u Turskoj nepoželjnim osobama;
- S. budući da Turska, kao zemlja kandidatkinja za članstvo u EU-u, mora poštovati najviše standarde demokracije, uključujući poštovanje ljudskih prava, vladavine prava, temeljnih sloboda i univerzalnog prava na pošteno suđenje te strogo poštovanje načela pretpostavke nedužnosti i prava na pravičan sudski postupak;
- T. budući da je Turska članica Vijeća Europe od 9. kolovoza 1949., što je obvezuje na Europsku konvenciju o ljudskim pravima i presude Europskog suda za ljudska prava;
 - 1. najoštrije osuđuje nedavnu presudu 13. Visokog kaznenog suda u Istanbulu kojom je Osmanu Kavali izrečena teška doživotna kazna nakon više od četiri i pol godine nepravednog i nezakonitog pritvora i manje od tri mjeseca nakon što je Odbor ministara Vijeća Europe pokrenuo postupak zbog povrede protiv Turske zbog odbijanja provedbe pravno obvezujuće presude Europskog suda za ljudska prava; smatra da je Kavala osuđen na temelju neopravdanih optužbi kako bi ga se ušutkalo kao borca za ljudska prava i priprijetilo kritičkim glasovima u Turskoj; jednako tako osuđuje izricanje osuđujućih presuda suoptuženicima Mücelli Yapıcı, Canu Atalayu, Tayfunu Kahramanu, Aliju Hakanu Altınayu, Yiğitu Aliju Ekmekçiju, Çiğdem Mater Utku i Mine Özerden;
 - 2. poziva na trenutačno i bezuvjetno puštanje Osmana Kavale na slobodu u skladu s presudom Europskog suda za ljudska prava iz 2019., da se odmah odbace sve optužbe protiv njega i da se u potpunosti zajamče njegova prava i slobode te da se smjesta pusti na slobodu ostalih sedam optuženika u tom slučaju; osuđuje činjenicu da je Osman Kavala od listopada 2017. trajno lišen slobode i poziva Tursku da djeluje u skladu sa svojim međunarodnim i domaćim obvezama;
 - 3. izražava punu solidarnost s Osmanom Kavalom, ostalim optuženicima u predmetu Gezi i njihovim obiteljima;
 - 4. duboko je zabrinut zbog kontinuiranog pogoršanja stanja temeljnih prava i sloboda te vladavine prava u Turskoj, osobito nakon neuspjelog državnog udara; poziva turske vlasti da stanu na kraj sudskom uznemiravanju boraca za ljudska prava, pripadnika akademske zajednice, novinara, duhovnih vođa i odvjetnika;
 - 5. poziva Tursku kao članicu Vijeća Europe da u potpunosti provede sve presude Europskog suda za ljudska prava u skladu s člankom 46. Europske konvencije o ljudskim pravima, što je apsolutna obveza koja proizlazi iz turskog članstva u Vijeću Europe i koja je sadržana u turskom ustavu; naglašava da odbijanje Turske da provede presudu Europskog suda za ljudska prava o slučaju Osmana Kavale dodatno pojačava zabrinutost EU-a u vezi s poštovanjem međunarodnih i europskih standarda od strane turskog pravosuđa;

6. osuđuje stalne pokušaje produljenja zatvorske kazne g. Kavale, unatoč nepostojanju bilo kakvih vjerodostojnih ili opipljivih dokaza, putem niza složenih evazivnih sudskih taktika, uključujući spajanje i odvajanje predmeta i stalne nepravilnosti uz potpuno zanemarivanje standarda poštenog suđenja i u službi političkog cilja;
7. zgrožen je činjenicom da je na 13. Visokom kaznenom sudu u Istanbulu Osmanu Kavali dosuđena teška doživotna kazna jer je navodno pokušao silom i uz korištenje nasilja svrgnuti vladu, čime je očito zanemarena činjenica da je Europski sud za ljudska prava u svojim presudama već izričito odbacio tu optužbu;
8. pozdravlja opetovane odluke Odbora ministara Vijeća Europe kojima se zahtijeva oslobađanje g. Kavale, koje su dovele do povijesnog pokretanja postupaka zbog povrede protiv Turske putem privremenih rezolucija u prosincu 2021. i veljači 2022. zbog odbijanja te zemlje da poštuje konačnu presudu Europskog suda za ljudska prava; napominje da postupci zbog povrede ističu ozbiljnost kršenja obveza Turske kao članice Vijeća Europe i države kandidatkinje za članstvo u EU-u; poziva Odbor ministara Vijeća Europe da poduzme potrebne korake kako bi osigurao da turska vlada bez daljnje odgode provede presudu Europskog suda za ljudska prava;
9. osuđuje ponižavajuće i nehumano postupanje turskih vlasti prema g. Kavali, kojim se krše njegova prava iz Europske konvencije o ljudskim pravima, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima i turskog nacionalnog prava, kao i njegovo ljudsko dostojanstvo prema članku 17. Ustava Republike Turske; poziva Tursku da se suzdrži od daljnjih mjera zastrašivanja protiv njega te da zajamči njegova ljudska prava utvrđena u turskom Ustavu te u europskom i međunarodnom pravu;
10. osuđuje odluku turskog Vijeća sudaca i tužitelja o pokretanju istrage o trima sucima koji su kategorički i nedvosmisleno oslobodili g. Kavalu; zgrožen je zbog toga što je, s druge strane, bivši zamjenik istanbulskog javnog tužitelja Hasan Yılmaz, koji je odgovoran za drugu optužnicu protiv Kavale, naknadno imenovan zamjenikom ministra pravosuđa i članom po službenoj dužnosti Vijeća sudaca i tužitelja;
11. izražava duboku zabrinutost zbog incidenata koji upućuju na jasno uplitanje vlade u pravosudna pitanja povezana s kaznenim progonom g. Kavale; iznimno je zabrinut zbog toga što tursko pravosuđe i tijela vlasti ne poštuju presude Europskog suda za ljudska prava i što se dio pravosuđa sve manje pridržava presuda turskog Ustavnog suda; ustraje u tome da turske vlasti moraju poduzeti sve moguće mjere kako bi riješile trenutačno teško stanje pravosuđa i ponovno uspostavile njegovu neovisnost u skladu s člankom 6. Europske konvencije o ljudskim pravima, osiguravajući nepristranost svih turskih pravosudnih tijela i štiteći ih od političkog uplitanja;
12. snažno potiče potpredsjednika Komisije / Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, Komisiju i države članice EU-a da sa svojim turskim sugovornicima nastave upozoravati na slučaj g. Kavale i sve druge slučajeve, među ostalima, boraca za ljudska prava, odvjetnika, novinara, političara i pripadnika akademske zajednice podvrgnutih proizvoljnom pritvaranju te da im pruže diplomatsku i političku potporu, uključujući promatranje suđenja i praćenje predmeta; poziva izaslanstvo Europskog parlamenta da, ako se ono nastavi, prisustvuje suđenju g. Kavale

i njegovim suoptuženicima; prima na znanje mogućnost podnošenja žalbe protiv posljednje sudske presude turskom Kasacijskom sudu i Ustavnom sudu;

13. poziva Komisiju i države članice EU-a da povećaju korištenje hitnih bespovratnih sredstava za borbe za ljudska prava i da osiguraju potpunu provedbu smjernica EU-a za borbe za ljudska prava;
14. ističe da g. Kavala i drugi turski državljani u sličnim situacijama po potrebi mogu dobiti politički azil unutar EU-a;
15. napominje da je odlukom da se otvoreno suprotstavi obvezujućim presudama Europskog suda za ljudska prava u slučaju Osmana Kavale i drugih sadašnja turska vlada u trenutačnim okolnostima namjerno uništila sve nade o ponovnom otvaranju procesa pristupanja EU-u ili otvaranju novih i zatvaranju otvorenih poglavlja; podsjeća Europsko vijeće da bi svako poboljšanje službenih odnosa EU-a i Turske, kao i svaki napredak u pogledu pozitivnog programa koji je ponuđen u zaključcima Europskog vijeća iz lipnja 2021., ožujka 2021. i prosinca 2020., trebalo ovisiti o poboljšanju stanja građanskih i ljudskih prava te vladavine prava u Turskoj;
16. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjedniku Komisije / Visokom predstavniku Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku te turskom predsjedniku, vladi i parlamentu te traži da se ova Rezolucija prevede na turski jezik.